

Posudek vedoucího práce na diplomní projekt Štěpána Janů.

Protože je pro mne a mého asistenta Josefa Čančíka důležitý též člověk, nejen jeho výsledky, dovolím si nejprve krátkou charakteristiku Štěpána, tedy jak jej vidíme:

Kriticky přemýšlivý, pracuje průběžně, vnímáme ho jako výrazného člena týmu. Podílel se na fungování ateliéru po několik semestrů, sdílel s námi společný příběh. Štěpána vnímáme jako introverta, jemného zdvořilého člověka, který je ochoten hledat, návrh měnit, naslouchat názorům ostatních. Je samostatný v získávání informací, když se vyskytne problém, řeší jej bez pomoci, poradí si. Je pracovitý, je na něj spolehnouti. Nešíří kolem sebe hluk, prezentuje se činy, nikoliv verbálně. Podle nás je to hotový mladý architekt.

Předpokládám, že Štěpán sám zadání objasní dostatečně, za nás tedy stručně: revitalizace továrního areálu v autorově rodném městě, přesah do širšího urbanistického kontextu, lze až říci do kontextu kraje a přilehlé země, hledání současného využití výrazné, avšak nevyužívané dominanty v centru, souvislosti s aktuálním stavem 12 tisícového města, osobní vztah k místu a sídlu.

K návrhu:

Příprava.

Štěpánova práce vzešla z pečlivé analýzy areálu i všech souvislostí blízkého okolí, v rámci před-diplomního semináře hledal náplň, řešili jsme Tachov jako město i jeho přilehlé okolí. Byla to hluboká analýza zatížená jeho vazbami k městu, tudíž jsme cítili zaujetí a upřímnost, nikoliv akademický pohled z Prahy od stolu.

Koncept a urbanismus.

Štěpán k areálu přistupuje překvapivě nezatíženě, některé objekty bourá, jiné dostavuje, hlavní budovy však zachovává a využívá, vše činí velkoryse, racionálně, bez památkářské přecitlivělosti. Areál zbavuje balastu přístaveb, které s hlavní figurou nesouvisí a které byly přidávány dodatečně. Základní formu ale zachovává a hlavně – propojuje ji s okolím. Po jeho zásahu už se nejedná o uzavřený komplex, ale sestavu budov a hmot, které vytvářejí linie a tahy zvenku dovnitř, přinášejí volné plochy, přinášejí lidi, život, zvuky. Symetrie je skoro zachována, čelo a zád' jako principy však zůstávají, získávají ale nové vlastnosti a tvář. Štěpán zpracoval stavební program, pracuje zde s pivovarem, restaurací, hotelem, lékařským domem, administrativou, bytovými plochami, dílnami a komunitními prostory, hudebním klubem, barem, galerií a volnočasovým parkem. Tento mix je široký, může se zdát, že až příliš, podle nás je však životaschopný, vychází z potřeb současného města a hlavně – může tak oživit město jako takové, přilákat mladou populaci, která je vždy v urbanistické struktuře hybatelkou, životodárnou silou a energií. Myslíme, že právě ona šíře typologií může ze zmrtvělého areálu vytvořit něco jako nové centrum, místo, které bude podnikatelsky vitální, přitáhne lidi, oživí lidské vazby. Onen širší kontext ve vztahu k okolí Tachova a souvislosti s hlavním dopravním tahem na Německo je zde dobře patrný.

Konstrukce.

Vzhledem k charakteru diplomu bylo s tématem konstrukce pracováno pouze ve vztahu k případnému zachování či úpravám stávajících základních konstrukčních systémů budov. V těch nově

K

navrhovaných autor naznačil dispoziční schéma, z kterých je patrné, jakým směrem by se v tomto tématu pokračovalo. Práce je urbanistického charakteru, statika, stavební fyzika a detail nejsou předmětem prezentace - ačkoliv byly v rámci jednotlivých budov zohledňovány a průběžně mírně konzultovány.

Dispozice.

Jak bylo řečeno výše - Štěpán přichází u jednotlivých budov s dispozičními schémata, nepracuje s místnostmi, stále posuzuje areál jako celek, tedy, chceme-li mluvit o dispozici, pak o té městské-urbanistické. Dispozice jsou u jednotlivých objektů naznačeny, to proto, aby bylo patrné, že domy fungují vzhledem k světovým stranám, vzájemně vůči sobě provozně i ve vztahu ke kontextu přilehlého okolí.

Architektura.

Autor nezůstal jen u abstraktních objemů. V čitelných, i když schematizovaných perspektivách ukazuje jak by ona transformace mohla dopadnout. Tuto část diplomu jsme velmi diskutovali, hodně jsme přemýšleli, jak konkrétní či universální mají vizualizace být. Toto je výsledek a my se domníváme, že slouží dobře – jsou to atmosférické obrazy, které nemusíme brát doslovně, ony naznačují, nechávají naši fantazii pracovat. Přistavované hmoty vnímáme jako citlivé a promyšlené, nejsou to prázdné kostky a hranoly, jsou nepravidelné neb život ve městě není pravidelný a nelze jej vměstnat do mřížek, schwarzplanu a velkých gest. Domníváme se, že dnes musíme používat i jiné nástroje, např. pocit, atmosféru, naznačení, měli bychom se studenty diskutovat o tom, že zídka, strom nebo nebe nad střechou mohou být dostatečné výsledky naší práce.

Resumé.

Štěpán pečlivě, soustředěně a profesionálně absolvoval před-diplomní seminář a stejně tak i diplom samotný. Věnoval hodně pozornosti provozu areálu, jeho reálným vlastnostem, ambicím i předpokladům, cítili jsme z něj, že má k místu vztah. Jeho práce nám připadá reálná, konkrétní, vhodná k diskusi s profesionály a svou grafickou podobou i prezentovatelná laikům. Skloubení těchto poloh je její kvalitou.

Za práci navrhuje Štěpánovi známku A.

5.6.2017, David Kraus.

